

Umbrele toamnei

Eugenia Calancea

Zgribulind un greiere cântă „Cri-cri-cri”,
Iar o harnică furnică aleargă undeva,
Căci vine frigul toamnei arămii
Și frunzele-au umplut dumbrava.

C-o haină nouă se-mbracă glia,
Copacii prind nuanțe de roșu-auriu,
Iar floarea toamnei e crizantema,
În tonuri colorate spre cerul azuriu.

Devreme, seara luminile se-aprind
Și somnul vine uneori mai degrabă,
Iar vântul plimbă umbrele pe zid,
Din lumina lunii de culoare albă.

Adorm, tu mă-nvelești cu vise de mătase,
Când pleoapele obosite-mi cad,
Trupul cere odihnă plăcută să-mi lase,
Gândurile zilei sfârșind din nou în vad.

În vis, cu întunericul ce mă-nconjoară,
Pictesz un frumos peisaj de toamnă,
Că vreau ca-n zorii zilei să-mi apară,
Un colț de rai, să prindă viața mea toată.